

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»
N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε. της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε.

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55 ΤΗΛ. 5241058 ΧΡΟΝΟΣ ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1988 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 77 — ΔΡΧ. 30

ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΗΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, ο λαός της Θεσπρωτίας βρίσκεται στο όριο για 18η συνεχή μέρα.

Φτωχοί αγρότες, εργάτες, μαζί με τους εργαζόμενους και τα μικρομεσαία στρώματα της πόλης εξεγερμένοι ζητούν το δικαίω τους.

Όλος ο λαός, ενωμένος και απαλλαγμένος σε σημαντικό βαθμό από τον έλεγχο της γραφειοκρατίας των λεγόμενων «φορέων» και των αστικών κομμάτων, έχει πάρει στα χέρια του αυτόν τον αγώνα, έχει κατακτήσει σημαντικές μορφές δημοκρατίας και έχει επιβάλλει στο νομό μορφές λαϊκής αυτοδιοίκησης.

Πρόκειται για μια λαϊκή εξέγερση τεράστιας πολιτικής σημασίας. Ένα μήνυμα αισιοδοξίας σ' όλο τον εργαζόμενο λαό, πως μπορεί να τιναχτεί από πάνω του τις βαριές αλυσίδες που του φόρεσαν οι απεργασπαστες γραφειοκράτες ψευτοαριστοί που ελέγχουν σήμερα τα συνδικάτα, τους δήμους και τους άλλους «φορείς», να πάρει τον έλεγχο και το πνίξιμο της δημοκρατίας που φέρνουν τα αστικά και βεβηροκρατικά κόμματα και να βγει μπροστά στο στίβο των λαϊκών και ταξικών αγώνων.

Η εξέγερση του λαού της Θεσπρωτίας δε βάζει απλά ένα οικολογικό ζήτημα. Είναι μια έκρηξη ενός λαού συνολικά εναντίον στην αστική τάξη και στην προδοσία των κομμάτων της ιδιαίτερα της ψευτο - αριστοράς. Είναι ένα κίνημα που βάζει βαθιά ζητήματα για την παραπέρα πορεία της χώρας.

Η ΟΑΚΚΕ δίνει μια τεράστια σημασία σ' αυτή την μεγάλη λαϊκή εξέγερση. Τόσο για την νικηφόρα πορεία της, όσο και για την αντίληψη πείρας μέσα απ' αυτή.

Σ' αυτά τα πλαίσια αντιπροσωπεύει της Κεντρικής Επιτροπής της Οργάνωσης μας επισκέφτηκε το προηγούμενο Σαββατοκύριακο την Θεσπρωτία, κουβέντισε με την Επιτροπή Αγώνα και κατοίκους της περιοχής και μετάφερε τον θερμό χαιρετισμό της Κ.Ε. σε συγκέντρωση του λαού της Ηγουμενίτσας.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Το πρόβλημα είναι το πιο σημαντικό τα χρόνια της πόλης του Ιωαννίνων. Μέχρι τώρα τα μέτρα αμείβωτο στην ελίτη του Ιωαννίνων με αποτέλεσμα η ελίτη αυτή να έχει από χρόνια τεκτονική.

Για πρώτη φορά πήκε το πρόβλημα το 1969 (σοσιαλιστική) να γίνει η πρώτη μέτρα για την κατασκευή αποχετευτικού δικτύου στα Ιωαννίνια χωρίς αστικές να υπάρχει απόφαση για το πού να πάσει το έργο.

Το 1975 (αποχρηστική στα κριση) απόφαση των κομμάτων Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας, για την διατήρηση των λυμάτων στη πόλη Κοζάνη. Αυτή η απόφαση κατέστησε τις αποχετεύσεις αναγκαία τα Αργολοί το 1981, από από το 1977 έχει αρχίσει η κατασκευή του αποχετευτικού δικτύου στα Ιωαννίνια.

Το 1983 αποφασίστηκε να ανατεθεί στο Πολυτεχνείο η εκπόνηση

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 2

ΣΕΟΥΛ '88 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΕΚΤΡΩΜΑ

Μετά από 4 χρόνια και πάλι στο προσκήνιο οι Ολυμπιακοί αγώνες της Σεούλ. Στη Σεούλ όπου συναντώνται τα έθνη και οι λαοί για να διακριθούν στο «πνεύμα του αθλητισμού και της ευγενούς αμιλλας».

Βροχή λοιπόν τα ρεκόρ σ' αυτή την Ολυμπιάδα, βροχή και τα μετάλλια, στους ηρωες αθλητές. Εκατομμύρια λαοί όλες αυτές τις μέρες παρακολουθούν τους αγώνες και θαυμάζουν τα γυμνασμένα σώματα της νεολαίας. Είναι όμως έτσι;

Όχι! Ούτε για αθλητισμό πρόκειται ούτε για αθλητές. Πρόκειται για μια τεράστια επιχείρηση του καπιταλισμού του ιμπεριαλισμού και του σοσιαλϊμπεριαλισμού που παράγει όλο και περισσότερους «προαθλητές» για να κερδοσκοπήσει.

Για να το καταφέρει όμως αυτό εξοντώνει τους ανθρώπους ψυχικά και σωματικά. Οι περιφημοί Ολυμπιονίκες δεν είναι τίποτε άλλο παρά τα θύματα της άγριας εκμετάλλευσης της αστικής τάξης των χωρών τους.

Ο αθλητισμός πρέπει να υπηρετεί την υγεία του ανθρώπινου σώματος και τις ικανότητες που του χάρισε η φύση και όχι να έρχεται σε αντίθεση με αυτά. Όμως σ' αυτές τις διεθνείς συναντήσεις είναι τόσο σκληρός ο ανταγωνισμός που ακόμα και ο χειρότερος σε επίδοση αθλητής αναγκάζεται να γυμνάζεται εξαντλητικά και πολλές φορές προκειμένου να φθάσει μια σωματική του ικανότητα στο ακραίο της όριο και να το ξεπεράσει. Ο αθλητής υποχρεώνεται στο κίνημα του ρεκόρ μέσα από την απάνθρωπη αυτή γυμναστική να μετατρέψει τη φυσική του κατάσταση σε ασφική.

Και είναι αδύνατον ένα τέτοιο σώμα χωρίς ισορροπία, να μην το ακολουθεί και μια άρρωστη ψυχή.

Οι στατιστικές για την επιβίωση του μέσου σύγχρονου μεγάλου αθλητή έχουν αποδείξει ότι αυτός έχει έναν μέσο όρο ζωής τουλάχιστον κατά 10 χρόνια μικρότερο από εκείνον που είναι ελάχιστα γυμνασμένος.

Και ο Μπέν; Πως μπόρσεξ Μπέν;

Ο άνθρωπος που εκτελούσε χαμηλή πτήση στα 100 μ. κι αυτός νεοπαρισμένος! Φεύγει τρέχοντας από τη Σεούλ νεοπαρισμένος, αξιο-

ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΑΟ ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΔΙΔΥΜΟ ΨΕΥΤΟΑΝΑΡΧΙΑ — ΜΑΤ

Τα 2,5 χρόνια στο Μελίστα και η αναστολή μέχρι την εκδίκαση της έφεσης, δηλαδή ένας Μελίστας ελεύθερος μετά από μια μικρή καταδίκη είναι μια προκλητική δικαστική απόφαση. Αυτό είναι το δικαίωμα της χρήσης της πιο μεγάλης βίας όταν αυτό θα χρειαστεί στην άργισσα τάξη και πιο ειδικά σε κείνο το τμήμα της που θα κατέχει την πολιτική εξουσία.

Σε ότι αφορά το Μελίστα και τη δολοφονία του 15χρονου το 1985. Είναι φανερό ότι ο Μελίστας έχει την ευθύνη του θανάτου. Οι ψευτο - αναρχικοί δεν έχουν μέχρι τα τώρα σκοτώσει αστυφύλακα. Μέσα σε εκατοντάδες τέτοιες συγκρούσεις από το '74 δεν έχει σκοτωθεί, ούτε έχει καν

Η θωρακιστική αθώωση του Μελίστα είναι μια πολιτική πράξη αστικής δικαιοσύνης. Μια βαρεία καταδίκη του Μελίστα θα ισοδυναμούσε στην πράξη με κατάργηση της αστυνομικής ολιγοκρατίας, τολάχιστον σε κάθε πολιτική συγκέντρωση. Όμως ακριβώς μια βαρεία καταδίκη του Μελίστα θα ισοδυναμούσε με τις απαιτήσεις του δημοκρατικού κινήματος αλλά και θα αντιπροσώπευε στο λαϊκό κίνημα γενικότερα. Έτσι λοιπόν η προκλητική αθώωση του ήρθε να επιβεβαιώσει ένα γεγονός: ότι ο κατα-

ΣΟΣΙΑΛΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΨΕΥΤΟΑΝΑΡΧΙΑ

Πάνω ακριβώς σ' αυτή την αδική απόφαση παύσει η προβοκατία που έστησε το επικίνδυνο ρεύμα

ναί απάπειρα να σκοτωθεί, ένας αστυφύλακας. Αντίθετα τα ΜΑΤ έχουν σκοτώσει δημοκράτες διαδηλωτές, ενώ οι αστυφύλακες έχουν σκοτώσει αρκετές φορές και δίχως λόγο μερικούς λούμπεν του κοινού ποινικού δικαίου.

Έτσι δεν μπορεί να εισταθεί ούτε ιστορικά, ούτε όπως αποδείχσαν τα στοιχεία της ανάκρισης, ούτε και συγκεκριμένα ο ισχυρισμός του Μελίστα ότι πυροβόλησε επειδή φοβήθηκε. Ακόμα τα συγκεκριμένα στοιχεία αποδεικνύουν ότι ο πυροβολισμός του Μελίστα δεν ήταν στον αέρα αλλά κατευθύνθηκε σε συγκεκριμένο ανθρώπινο στόχο.

Τότε για πρώτη φορά το ψευτοΚΚΕ είχε διατάξει την «Κ-ΝΕ» να ανοίξει τις πύλες του Πολυτεχνείου για να διεκδικήσει την κατάληψη που διοργάνωσαν οι οργανώσεις του «χρόνου», μια κατάληψη που ήθελε να μνησθεί το 1973.

Τότε το ψευτοΚΚΕ είχε δώσει το πράσινο φως στο «χρόνο» για να χυθεί η Κουτσούλογραφία που σαν υποργός Δημοσίας Τάξης (αλλά και υποργός εσωτερικών ταυτόχρονα) ήταν το παντοδύναμο τότε μπλόκο για την αλόηση του κράτους.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 5

ΑΠΟΥΣΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΕΤΩΠΩΝ

Η ΑΣΤΙΚΗ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ

Όχι Κοιτούργιας - Όχι Χαραλιμπόπουλος

Εδώ φαίνεται η διάδοση γραμμή. Το κόμμα εξουσίας δεν είναι ούτε το ΚΥΣΕΑ ούτε το ΚΥΣΥΜ, αλλά το ΠΑΣΟΚ. Και αντικαταστάτες του Παπανδρέου στο εκτελεστικό δεν είναι δύο. Εκεί δεν σκηνώνουν ούτε εξισορροπισμοί, ούτε διαιτησίες. Άρα δεν είναι εκεί καθάρτα τα πράγματα κάθε εξουσία αποσυντίεται. Δεν υπάρχει τηλεφωνική διακυβέρνηση χώρας, ούτε θα υπάρξει ποτέ. Ο Παπανδρέου με λίγα λόγια είναι προηγουμένος της χώρας επειδή το φερμένο του ο Λαλιώτης μπορεί να είναι ο μοναδικός του εκπρόσωπος στο εκτελεστικό γραφείο του ΠΑΣΟΚ, επειδή ο αρχηγός του έχει στείλει το κίτρο για να είναι τέτοιος, γιατί χρόνια τώρα τον προστατεύει από τα βροχικά χιουρούνια - οικονομίας και καταστολής - και διαρκώς τον «παθολογεί» σαν «παίδεμα ήθους», αλλά και γιατί αυτός ο κήρυκας του «νέου ήθους» και «φύου» είναι άσος στην Αντάρτικα και τη διπλοπροσωπία σαν τον πνευματικό του πατέρα.

Χρειάζεται πραγματικά ένα εμπόστο και ίκανο πτελέγος, μη να περιόριστε τις φωνάκιας τασίες, που οι τμήματα προκάλονται από την αποσία του εσοπών από το μαντρι αλλά και για να προσηρηθεί τα σκοτεινά παπανορικά πτελέγος της συγκυβέρνησης με το ψευτοΚΚΕ, και πρωτ' από όλα την άπλησθη αναλογική δηλαδή την ενν ασχημή αναλογική που θα αποκαλεί τους πολύ μικρούς από την β' κατηγορία και θα ενισχύσει τους μεσοίους, δηλαδή το ψευτοΚΚΕ.

Αιτή η μάχη θα είναι ιδιαίτερα σκληρή και αμφορική και θα περάσει αναγκαστικά μέσα από την πολιτική προβολάστια. Στη διάρκεια της θα αλλάξουν πολλά μέτρα και τακτικές συμμαχίες. Είναι πολύ χαρακτηριστικά από αιτή την αποψη τα εξής γεγονότα. Α. Η προσέγγιση Δαλιώτη - Μαργυρίττας που έρχεται να κεντριστεί στις φωνές ότι ο Δαλιώτης είναι ο αποδέκτης, δηλαδή ο πολιτικός εκφραστής της αντιπαρταρτικής, κυτρώνας τάξης μέσα στην κοινοβουλευτική ομάδα, μιας τάξης που έχει ξεσηκώσει ιδιαίτερα και ανασηρήσει μετά τα προσωποειικά σκάνδαλα του Παπανδρέου και την αρρωστία του. Ταυτόχρονα διαπιστώνεται η ένταση με την οποία το συγκρότημα Διαδηρική αρχίζει να στρέφει σιγά - σιγά τα πόδια του ενάντια στον Παπανδρέου.

Β. Μια σχετική προσέγγιση του Κουτσούργου στο Δαλιώτη όπως εμφανίζεται μέσα από σπόντια του τύπου, σύμφωνα με τα οποία ο Κουτσούργος έχει υποδείξει την απλή αναλογική και ότι βολελοσκοπεί το ψευτοΚΚΕ. Αιτή η προσέγγιση αρχίζει να διαφαίνεται από το Λονδίνο όπου Κουτσούργος Δαλιώτης συνεδριάζουν μαζί με τον Παπανδρέου. Εννοείται ότι ο Δαλιώτης ήταν για σημαντικό διάστημα παρών στη σύζήτηση του Παπανδρέου με τον Κουτσούργου δεν παραβλήθηκε ποτέ στις αλληπαλλήλες συζητήσεις του Παπανδρέου με το Δαλιώτη (και από τέτοια δευτερεύοντα περιστατικά μπορεί να καταταξει κανείς ποιος έχει το πάνω χερι ανάμεσα στους επιζώντες του Παπανδρέου). Εννοείται ότι η αιτή του πολιτικού ο Δαλιώτης προσπαθεί περισσότερο να δυναμώσει τη διάσπαση ανάμεσα σε Κουτσούργου - Αλεξιά αλλά και να αποδυναμώσει έναν ισχυρό αντιπαλο της συγκυβέρνησης, όπως είναι ο Τσοχατζόπουλος.

Γ. Μια κλιμάκωση της επίθεσης του σοσιαλισμού ενάντια στις ατι - ψευτοΚΚΕ δυνάμεις μέσα στο ΠΑΣΟΚ μέσα από προβολάστιας - επεισόδια Πολιτεχνίου με αιχμηρή Σελιώτη - Κοιτούργου, πτηνή προβολάστια με τα τηλεφώνια ενάντια στον Τσίπρα από οι σέδρο της Ρόδοι αλλά ταυτόχρονα δυνάμωμα των αντιστασών μέσα στο ΠΑΣΟΚ ενάντια στους εκθιωστές του ψευτοΚΚΕ, ιδιαίτερα όπως εκοραστήκαν με το λόγο του Τσοχατζόπουλου στη Θεσσαλονίκη. Σ' αυτό το σημείο πρέπει να επισημάνουμε. Οι αντίθετοι με τη συγκυβέρνηση μέσα στο ΠΑΣΟΚ κατηγορούν το ψευτοΚΚΕ ότι συνεργάζεται με τη Ν.Δ. Το ψευτοΚΚΕ τους απαντάει ότι αυτοί είναι άδεια από εφαρμοσών άδειά πολιτική.

Μ. αιτή των αιτή γραμμή οι αντιπαλοί του ψευτοΚΚΕ μέσα στο ΠΑΣΟΚ μπορεί να οδηγηθούν σε ήττα. Γιατί έτσι ανασηρζώνουν σαν κίριο εχθρό, σαν από το κακό της Ν.Δ. Αι τμήματα σενεπία αιτή της γραμμή, «της παρά φύση συμμαχίας» είναι ότι το ψευτοΚΚΕ πρέπει να συνεργαστεί με το ΠΑΣΟΚ σε ένα αντι - Ν.Δ. μέτωπο. Άρα η κόντρα με το ψευτοΚΚΕ γίνεται μόνο σ' ένα ζήτημα: στο ποιος είναι ο πιο συνετής αντι - Ν.Δ. στο ποιος δηλαδή θα ηγερώνεται στο αντι - Ν.Δ. μέτωπο. Αιτή δεν είναι μια τρωματική αντι - ψευτοΚΚΕ γραμμή. Μια τέτοια θα έπρεπε να λέει: κάτω το ψευτοΚΚΕ γ'ι' αυτό που είναι δηλαδή ένα υποχτηρω μιας υπερδυναμής, ένα αντιδημοκρατικό και ένα γραφειοκρατικό κόμμα.

Όμως μια τέτοια κριτική δεν στέκεται εύκολα μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Έχει φροντιστεί γ'ι' αυτό εδώ και χρόνια ο Παπανδρέου κατηγορώντας εκ των προτέρων κάθε τέτοια κριτική σαν αστικομονιτισμο.

Μια τέτοια κριτική εξέλλων πρέπει αυτομάτα να καταβηθεί ενάντια σε όλη την γραφειοκρατική υποτασιαστια του ΠΑΣΟΚ. Η κριτική για «παραφύση σημασία με την Ν.Δ.» έχει μόνο ένα καλό δείχνει ότι το ψευτοΚΚΕ είναι ένα κόμμα απατενωστικό που τα λόγια του δεν συμφωνούν με τις πράξεις του. Όμως το ψευτοΚΚΕ είναι ανεπεί με τη μοναδική του αρχή, να υπηρετεί τα συμφέροντα του σοσιαλμπερταλισμού. Σημ - να με αιτή μπορεί να συμμαχί τακτικά με τη Ν.Δ. για να αδυνατίσει το αντι - ψευτοΚΚΕ κομμαί του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα για το ψευτοΚΚΕ πάνω απ' όλα είναι η συντήρηση όλων των δυνάμεων που φράζουν το δρόμο στη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ. Ταυτόχρονα η τακτική συμμαχία του ψευτοΚΚΕ με τη Ν.Δ. σφραγίζεται από την ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ μέσα σ' αιτή Ο. Μητσουτάκης δεν χυσιται πια όλο το ΠΑΣΟΚ αλλά χυσιται εκνιο το ΠΑΣΟΚ που έχει βάλει στο μαύο Φωφράκης δηλαδή τον Κουτσούργου, τον Τσίπρα, τον Τρίτη και άλλα κ.λ.π. Ο Μητσουτάκης γλάει γαρφόμενος γ'ι' αιτή την συμμαχία, ενώ το ψευτοΚΚΕ σκαβί και το όκο του εκκεί. Αυτό σημαίνει για έναν από λόγο. Γιατί εκκείνος οι δυνάμεις που είναι αντίθετες με τη συγκυβέρνηση με το ψευτοΚΚΕ μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι οι όδες εκκείνες που θέλουν την αυτοδυναμία, δηλαδή μόνο το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση. Πρόκειται δηλαδή για τμήματα της γραφειοκρατικής αστικής τάξης, πτεδύ βέλο ν μοιρασμα της εξουσίας αφού την κατάκτησαν. Αι τα τμήματα είναι και τα πιο «αντιδελία» ακριβώς γιατί έτσι γίνονται ο ηγεμονικός «αντιδελίος» πόλλος διακυβέρνησης. Μ' αιτή του ζουν την πολιτική στα μαύτα του Μητσουτάκη και της Ν.Δ. γίνονται και τα πιο «κακά» τμήματα του ΠΑΣΟΚ. Οποτε αι τός σπρωκίται στην τακτική του συμμαχία με το ψευτοΚΚΕ, πιστώντας ότι έτσι θα ήρθει στην εξουσία.

Ο Μη - σουτάκης τρωβόντας στην ακρη θέλει και την «απλή» αναλογική του ψευτοΚΚΕ. Ακριβώς για να συντηρήσει πολιτικά και να αμνημονώσει τους αντιδελίους, αντιδυναμιστές του ΠΑΣΟΚ που σαν τέτοιοι δεν θέλουν την «απλή» αναλογική. Πιστεύει ότι με την «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Το κριτικό είναι ότι η «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Πιστεύει ότι με την «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Μια τέτοια κριτική εξέλλων πρέπει αυτομάτα να καταβηθεί ενάντια σε όλη την γραφειοκρατική υποτασιαστια του ΠΑΣΟΚ. Η κριτική για «παραφύση σημασία με την Ν.Δ.» έχει μόνο ένα καλό δείχνει ότι το ψευτοΚΚΕ είναι ένα κόμμα απατενωστικό που τα λόγια του δεν συμφωνούν με τις πράξεις του. Όμως το ψευτοΚΚΕ είναι ανεπεί με τη μοναδική του αρχή, να υπηρετεί τα συμφέροντα του σοσιαλμπερταλισμού. Σημ - να με αιτή μπορεί να συμμαχί τακτικά με τη Ν.Δ. για να αδυνατίσει το αντι - ψευτοΚΚΕ κομμαί του ΠΑΣΟΚ. Σήμερα για το ψευτοΚΚΕ πάνω απ' όλα είναι η συντήρηση όλων των δυνάμεων που φράζουν το δρόμο στη συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ. Ταυτόχρονα η τακτική συμμαχία του ψευτοΚΚΕ με τη Ν.Δ. σφραγίζεται από την ηγεμονία του ψευτοΚΚΕ μέσα σ' αιτή Ο. Μητσουτάκης δεν χυσιται πια όλο το ΠΑΣΟΚ αλλά χυσιται εκνιο το ΠΑΣΟΚ που έχει βάλει στο μαύο Φωφράκης δηλαδή τον Κουτσούργου, τον Τσίπρα, τον Τρίτη και άλλα κ.λ.π. Ο Μητσουτάκης γλάει γαρφόμενος γ'ι' αιτή την συμμαχία, ενώ το ψευτοΚΚΕ σκαβί και το όκο του εκκεί. Αυτό σημαίνει για έναν από λόγο. Γιατί εκκείνος οι δυνάμεις που είναι αντίθετες με τη συγκυβέρνηση με το ψευτοΚΚΕ μέσα στο ΠΑΣΟΚ είναι οι όδες εκκείνες που θέλουν την αυτοδυναμία, δηλαδή μόνο το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση. Πρόκειται δηλαδή για τμήματα της γραφειοκρατικής αστικής τάξης, πτεδύ βέλο ν μοιρασμα της εξουσίας αφού την κατάκτησαν. Αι τα τμήματα είναι και τα πιο «αντιδελία» ακριβώς γιατί έτσι γίνονται ο ηγεμονικός «αντιδελίος» πόλλος διακυβέρνησης. Μ' αιτή του ζουν την πολιτική στα μαύτα του Μητσουτάκη και της Ν.Δ. γίνονται και τα πιο «κακά» τμήματα του ΠΑΣΟΚ. Οποτε αι τός σπρωκίται στην τακτική του συμμαχία με το ψευτοΚΚΕ, πιστώντας ότι έτσι θα ήρθει στην εξουσία.

Ο Μη - σουτάκης τρωβόντας στην ακρη θέλει και την «απλή» αναλογική του ψευτοΚΚΕ. Ακριβώς για να συντηρήσει πολιτικά και να αμνημονώσει τους αντιδελίους, αντιδυναμιστές του ΠΑΣΟΚ που σαν τέτοιοι δεν θέλουν την «απλή» αναλογική. Πιστεύει ότι με την «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Το κριτικό είναι ότι η «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Πιστεύει ότι με την «απλή» αναλογική θα διασπάσει το ΠΑΣΟΚ και ότι εκδεχόμενα θα μπορούσε να προεταρταρθεί μετακολλικά και το πιο δικτοφασικό κεντρογενές τμήμα του ΠΑΣΟΚ (Δαλιώτης) για το οποίο ανοιχτά εκοράει τις συμπόθειες του.

Τέτοιες πονηρίες κάνει αυτός ο παλιός μπακάλης της αστικής πολιτικής. Παρταρταρμένους ορίζοντας και άλλους ατις. Αιτή είναι η φασιστογερμία του. Γιατί αν και όταν το ψευτοΚΚΕ πάρα την «απλή» αναλογική του τότε θα έχει έρθει και το τέλος των «απλοεμαστιών» και τότε θα αναβιώσει σε ένα πιο ψηλό επίπεδο το παρταρταρτικό φιλοσοφικό μπλοκ ΠΑΣΟΚ - ψευτοΚΚΕ ενάντια στην φασιστική Ν.Δ. Και αυτό που να γίνει μέσα σε μια απερόσπρη βρετανικών εκλογών αλλά απηματα σε κεντρώι διακυβένου, σπασμένα, βήτρινα, θεματικά δολαφονιάς και πάνω απ' όλα με μια τέτοια αντιδελική φρασσιότητα που θα κατηγορηθεί οποιαδήποτε προσέγγιση με τη Ν.Δ. σαν «νέα αποστασία».

Το κριτικό είναι ότι «Μητσουτάκης και η Ν.Δ. και ο Δαλιώτης και οι αυτοδυναμιστές» είναι καταδικασμένοι για ένα λόγο. Γιατί έχουν μια απώδεξη την Παπανορική ήθηκη στρατηγική. Συμμαχία με Βοη λόγια ενάντια σε Τσίπρα και Γιωτοκοσλαβία. Αι τες άρτες είναι οι αιώνας της ρωσικής πολιτικής στα Βαλκάνια. Και ρωσική ήθηκη πολιτική σημαίνει ανοιχτός ο δρόμος για το ψευτοΚΚΕ.

Συμπέρασμα. Οι αυτοδυναμιστές είναι πολύ λίγοι αυτοδυναμοί σε σχέση με τον Παπανορικό για να αντιπαρταρθεί μικροφρα στο ψευτοΚΚΕ και ο Μητσουτάκης είναι πολύ μικρός, για να παίζη με το Κρεαλίνο επικηνούα παιχνιδίο. Δε γίνεται χυσιση ήθηκη πολιτική αιτή του Μητσουτάκη αιτή να διασπάσει το ΠΑΣΟΚ διασπάζη τη Ν.Δ. καθώς μερικοί Καραμανλικόι όπως ο Έβελος αρχίζουν να αμφοβόλλουν για τις ταχόδακτες λογικές του Μητσουτάκη και πιο πολύ για την «απλή» αναλογική του που μαλιτάνται, οπτε να αμφοβόλλουν ανοιχτά και να δέχονται τους μητσουτάκους κερωνιάς.

Για την ΟΑΚΚΕ δεν υπάρχει άλλη γραμμή αντίστασης στην προσπάθεια ανάλου του σοσιαλφασισμού στην εξουσία. Η πολιτική έκδοση ενάντια στις «ατι» είναι που στο κοινοτικό της χώρο, ανακρίνει σαν πιο επικηνούα εχθρό το σοσιαλφασισμό. Ενα μέτωπο που να επιδεικνεί την κίρηνη με την Τσίπρα και την Γιωτοκοσλαβία και που να ζητά την κατάρτηση του ελληνικού λαού κεντρώι συμφωνιών ταύτωσης με την αποκαρτηση των βασών. Ενα μέτωπο που στη σημαία του θα γραφεί τα αιτήματα του λαού για φωνή, δημοκρατία και ανεξαρτησία. Δυσκολός δρόμος αλλά άλλος δεν υπάρχει αν δεν θέλομε να δομηθί τη χώρα μας με ταυταρταρτα σε Αθήνα ή Αργεντινάς.

ΝΑ ΜΗ ΓΙΝΟΥΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Οι διαδικασίες για την πραγματοποίηση των Ολυμπιακών Αγώνων του 1996 στην Ελλάδα, έχουν γίνει μια από τις πιο προσφιλείς ασχολίες της ελληνικής αστικής τάξης και ιδιαίτερα της κυβέρνησης Παπανδρέου, που είχε και την προφροβυλία αυτή της κίνησης.

Εδώ και αρκετό καιρό τώρα έχουν ξεκινήσει ολόκληρη καρπάνια για να καταφέρουν να πείσουν μια σειρά από χώρες να δεχτούν αυτό το αίτημα, και ταυτόχρονα να αποσυρθούν από οποιαδήποτε δικόκηση για το 1996. Το όλο θέμα κοντείνεται να πάρει διαστάσεις εθνικής σταυροφορίας, χωρίς όμως να αρχίζει ούτε στο ελαχιστο της διαθέσεως των πλατιών λαϊκών μαζών που αγαπούν τον αθλητισμό. Η φασαρία όλη, αυτός ο τεραστίος ντορος γίνεται από μια χούφτα ανθρώπων, που θέλει να συγκεντρώσει το παγκόσμιο ενδιαφέρον και να πείσει την κοινή γνώμη ότι πρόκειται για παλλαϊκό αίτημα.

Παλιότερα ήταν ο Καραμανλής εκείνος που είχε κάνει ολόκληρη εκστρατεία για να πείσει να γίνονται οι Ολυμπιακοί αγώνες μόνιμα στην Ελλάδα. Βέβαια σ' εκείνη την πράξη το βασικό κίνητρο ήταν η κερδοσκοπία από όλες τις χώρες που θα συμμετείχαν και θα κατέβαλαν ένα σημαντικό ποσό σαν εισφορά.

Στη τωρινή πράξη που έχει αι σημασιφορο της το Γιωτο Παπανδρέου, φαστηρια και κατάλληλη είναι οι περιφορές, σφονιτισμός, που χαρακτηρίζεται από πάντα την ελληνική αστική τάξη και που τώρα η κλίμα Παπανδρέου ξαναεστιαίνει, δημοσιεύοντας υπατηλά όνειρα σε φανταστικούς προνομολαχτόους, πτεδύ

παπανορέου μπορεί να εξασφαλίσει σαν «ειρηνοφάνη» χώρα που υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη και των δύο κόσμων, την κοινή εξέλιξη αι των των αγώνων! Είναι και αυτό ένα από τα επιζητημένα τους. Μόνον που θέλουν να πουν εδώ που αιτή η χώρα υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη του Γκιρμπατοβίτς, του σταθερού υποστηρικτή της «ειρήνης» και της «φρεσίας». Και είναι αιτή η εμπιστοσύνη που έχει μετατρέψει την χώρα σε ένα από τα άπειρα κέντρα της φιλοφροσύνης, τρομοκρατίας, βασικού λύγου, πτεδύ Διεύνη, Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων ανεντα να δώσει τη διοργάνωση στην Ελλάδα.

Η πραγματοποίηση μιας σειρά έργων που είναι απαραίτητα σεντροδμή (αθλητικές εγκαταστάσεις, στάδια κ.λπ.) Εδώ είναι που γίνεται και η δημαγωγία στον ελληνικό λαό λέγοντας ότι αιτή θα είναι η καλύτερη ευκαιρία να γίνουν

έργα που μετά θα μάλ μείνουν κίολα. Είναι γινιστό ότι σ' αιτή τις περιπτώσεις γίνονται τεραστίες δαπάνες για έργα βήτρινα, που κατά κανόνα είναι άχρηστα για το λαό. Παρ' όλα αι τα όμια, το μεγαλύτερο κόστος απ' αυτούς τους Ολυμπιακούς θα είναι η ζημία που θα κάνει σε έκτασμα για σενεϊθρησεις και ιδιαίτερα στη νεολαία, σπέρνοντας το σφονιτισμό και μεγαλοειδοκίμα και προπαγοιδίκα, τον δέχοντας το μωσαϊκό των ελληνικών, που είναι πάντα αναλλοιωτο, να παρακαίει από την κλοπή του Αργεντινά, του Κολοκατορνη, του Βασιζέλο, φτάνοντας μέχρι τον Δ. Παπανδρέου σήμερα.

Να μην γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Ελλάδα!

Τα επιζητημένα τους είναι εντελώς κούφια και αδύναμα. Η Η συμπλήρωση 100 χρόνων από την πρώτη Ολυμπιάδα που έγινε στην Ελλάδα!

2) Ο συμβολικός χαρακτήρας της ειρήνης και της φιλίας που ειχάνον αγώνες στην αρχαία Ολυμπία. Επειδή πάντα και καλά θέλουν να μας πείσουν ότι οι σημερινοί Έλληνες εμμεστε γνήσιοι, απογονοί των αρχαίων ελληνών, μόνο και μόνο γιατί ζούμε στην ίδια χώρα μ' εκκείνους.

4) Η σύγχρονη Ελλάδα του Πα-

Παπανδρέου μπορεί να εξασφαλίσει σαν «ειρηνοφάνη» χώρα που υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη και των δύο κόσμων, την κοινή εξέλιξη αι των των αγώνων! Είναι και αυτό ένα από τα επιζητημένα τους. Μόνον που θέλουν να πουν εδώ που αιτή η χώρα υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη του Γκιρμπατοβίτς, του σταθερού υποστηρικτή της «ειρήνης» και της «φρεσίας». Και είναι αιτή η εμπιστοσύνη που έχει μετατρέψει την χώρα σε ένα από τα άπειρα κέντρα της φιλοφροσύνης, τρομοκρατίας, βασικού λύγου, πτεδύ Διεύνη, Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων ανεντα να δώσει τη διοργάνωση στην Ελλάδα.

Η πραγματοποίηση μιας σειρά έργων που είναι απαραίτητα σεντροδμή (αθλητικές εγκαταστάσεις, στάδια κ.λπ.) Εδώ είναι που γίνεται και η δημαγωγία στον ελληνικό λαό λέγοντας ότι αιτή θα είναι η καλύτερη ευκαιρία να γίνουν

έργα που μετά θα μάλ μείνουν κίολα. Είναι γινιστό ότι σ' αιτή τις περιπτώσεις γίνονται τεραστίες δαπάνες για έργα βήτρινα, που κατά κανόνα είναι άχρηστα για το λαό. Παρ' όλα αι τα όμια, το μεγαλύτερο κόστος απ' αυτούς τους Ολυμπιακούς θα είναι η ζημία που θα κάνει σε έκτασμα για σενεϊθρησεις και ιδιαίτερα στη νεολαία, σπέρνοντας το σφονιτισμό και μεγαλοειδοκίμα και προπαγοιδίκα, τον δέχοντας το μωσαϊκό των ελληνικών, που είναι πάντα αναλλοιωτο, να παρακαίει από την κλοπή του Αργεντινά, του Κολοκατορνη, του Βασιζέλο, φτάνοντας μέχρι τον Δ. Παπανδρέου σήμερα.

Να μην γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Ελλάδα!

Λόγω πληθώρας ύλης η συνέχιση του άρθρου: «ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ», αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

Ο σβασμός στον αντίπαλο, η σμνότητα του αθλητή, και τα πραγματικά υγιή σώματα, μπορεί να μην χαρίζουν παγκόσμια ρεκόρ στο προλεταρικό κράτος, αλλά θα κάνουν ευτυχισμένους ανθρώπους χωρίς την ανάγκη του αναβολικού και τον βάθρον της ψεύτικης πρωτιάς. Πέρα απ' αυτό, η σψη και η βρώμα που αναδύουν αυτοί οι αγώνες βάζουν επί τάπητος σσημα την διάλση τους. Ο λαός μας πρέπει να απαιτήσει την άμεση αποχώρηση της Ελληνικής Ομάδας από την Σουού. Την μη συμμετοχή ποτέ της χώρας μας σε τέτοιους «αγώνες».

Παπανδρέου μπορεί να εξασφαλίσει σαν «ειρηνοφάνη» χώρα που υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη και των δύο κόσμων, την κοινή εξέλιξη αι των των αγώνων! Είναι και αυτό ένα από τα επιζητημένα τους. Μόνον που θέλουν να πουν εδώ που αιτή η χώρα υπολαμβάνει την εμπιστοσύνη του Γκιρμπατοβίτς, του σταθερού υποστηρικτή της «ειρήνης» και της «φρεσίας». Και είναι αιτή η εμπιστοσύνη που έχει μετατρέψει την χώρα σε ένα από τα άπειρα κέντρα της φιλοφροσύνης, τρομοκρατίας, βασικού λύγου, πτεδύ Διεύνη, Επιτροπή Ολυμπιακών Αγώνων ανεντα να δώσει τη διοργάνωση στην Ελλάδα.

Η πραγματοποίηση μιας σειρά έργων που είναι απαραίτητα σεντροδμή (αθλητικές εγκαταστάσεις, στάδια κ.λπ.) Εδώ είναι που γίνεται και η δημαγωγία στον ελληνικό λαό λέγοντας ότι αιτή θα είναι η καλύτερη ευκαιρία να γίνουν

έργα που μετά θα μάλ μείνουν κίολα. Είναι γινιστό ότι σ' αιτή τις περιπτώσεις γίνονται τεραστίες δαπάνες για έργα βήτρινα, που κατά κανόνα είναι άχρηστα για το λαό. Παρ' όλα αι τα όμια, το μεγαλύτερο κόστος απ' αυτούς τους Ολυμπιακούς θα είναι η ζημία που θα κάνει σε έκτασμα για σενεϊθρησεις και ιδιαίτερα στη νεολαία, σπέρνοντας το σφονιτισμό και μεγαλοειδοκίμα και προπαγοιδίκα, τον δέχοντας το μωσαϊκό των ελληνικών, που είναι πάντα αναλλοιωτο, να παρακαίει από την κλοπή του Αργεντινά, του Κολοκατορνη, του Βασιζέλο, φτάνοντας μέχρι τον Δ. Παπανδρέου σήμερα.

Να μην γίνουν οι Ολυμπιακοί Αγώνες στην Ελλάδα!

Λόγω πληθώρας ύλης η συνέχιση του άρθρου: «ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΡΑΧΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΔΙΧΤΑΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΤΟΥ», αναβάλλεται για το επόμενο φύλλο.

Ο σβασμός στον αντίπαλο, η σμνότητα του αθλητή, και τα πραγματικά υγιή σώματα, μπορεί να μην χαρίζουν παγκόσμια ρεκόρ στο προλεταρικό κράτος, αλλά θα κάνουν ευτυχισμένους ανθρώπους χωρίς την ανάγκη του αναβολικού και τον βάθρον της ψεύτικης πρωτιάς. Πέρα απ' αυτό, η σψη και η βρώμα που αναδύουν αυτοί οι αγώνες βάζουν επί τάπητος σσημα την διάλση τους. Ο λαός μας πρέπει να απαιτήσει την άμεση αποχώρηση της Ελληνικής Ομάδας από την Σουού. Την μη συμμετοχή ποτέ της χώρας μας σε τέτοιους «αγώνες».

Ο ΕΛΙΓΜΟΣ ΓΚΟΡΜΠΑΤΣΩΦ ΠΕΡΙ «ΑΠΟΧΩΡΗΣΗΣ» ΑΠΟ ΤΟ ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ ΚΑΤΑΡΡΕΙ

Δήλωση Σεβαρντνάζε:

Διακόπτουμε την αποχώρηση!

Από την πρώτη μέρα που ο Γκορμπάτσοφ ανακοίνωσε την «αποχώρηση» των ρώσικων στρατευμάτων κατοχής, εμείς επιμένουμε πως κάτι τέτοιο δεν πρόκειται να γίνει όσο το αντάρτικο τουφέκι δουλεύει σ' αυτή τη χώρα. Πως όλη η φασαρία του Γκορμπάτσοφ δεν κάνει τίποτα άλλο από το να διασπάσει την Αφγανική αντίσταση και να αποκοιμήσει τις χώρες της Λατικής Ευρώπης με το ναούρισμα της «ύφεσης και του αφοπλισμού».

Τα τελευταία γεγονότα στο Αφγανιστάν επαληθεύουν τις εκτιμήσεις μας. Η συνέχιση και μάλιστα σε μεγαλύτερη ένταση της Αφγανικής αντιστάσης ανάγκασε τους ρώσους σοσιαλμπερριαλιστές να ριζούν τις μασκές.

Με πρόσχημα την άρνηση των ΗΠΑ και του Πακιστάν να συμμετέχουν σε συνδιάσκεψη με τα ανδρείκελα των ρώσων της Καμπούλ, ο υπουργός Εξωτερικών της ΕΣΣΔ Σεβαρντνάζε, δήλωσε την Τετάρτη στις 28 Σεπτεμβρίου στο περιθώριο των εργασιών της γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη: «Αμέσως μετά την έναρξη της αποχώρησης των στρατευμάτων μας, μια νέα προημιόλινη γραμμή παραγωγής βιομηχανικών ειδών σε λειτουργία. Αυτό δεν μπορεί να συζητηθεί. Τώρα έχουμε υποστηρίξει το πρώτο στάδιο της αποχώρησης μας. Δεν έχουμε ξεκινήσει το δεύτερο μέρος».

Οι σχέσεις ανάμεσα στους πολιτικούς ηγέτες της Πενσάβρ και τους ηγέτες της αντίστασης στο εσωτερικό της χώρας φαίνεται να χειροτερεύουν. Ηδη τον περασμένο Ιούνη ο σχηματισμός από την Σιμαχιά (τα 7 κόμματα της αντίστασης) μιας κυβέρνησης απορριφθηκε από τους στρατιωτικούς ηγέτες που θεωρούσαν ότι μια τέτοια κυβέρνηση δεν ήταν αντιπροσωπευτική του αφγανικού λαού και ότι οι εκλεγμένοι τους ηγέτες δεν έχουν καμία στο Αφγανιστάν.

Βρισκόμαστε λοιπόν μακριά από μια πολιτική ενότητα στους κόλπους της αντίστασης. Αυτό ακόμα περισσότερο στο βαθμό που οι ηγέτες του εσωτερικού υποστηρίζονται από τους ηγέτες των φίλων προετοιμάζουν τις δικές τους με-

ταρριθμισίες δίχως να αναφέρονται στη «νόμιμη ηγεσία» της Πενσάβρ. Μιας και μέχρι τώρα κανον τον «δικό τους» πόλεμο, έννοια να έχουν και τη «δική του» κυβέρνηση.

Έτσι λοιπόν, πρόσφατα συγκλήθηκε, κατόπιν της προόδου της προέδρου Μασούντ, η Πέμπτη Συνδιάσκεψη του Βορρά. Οργανώθηκε στην Φαργάτ - Βεσάντ, στο Βαγκάν (Βόρεια της Καμπούλ) από το Τζαμίτ Ισλάμι (που είναι πολύ ισχυρό σ' αυτή την περιοχή) και συγκέντρωσε τους αντιπροσώπους δέκα επαρχιών του Βορρά που μιλούν τους περιλαμβανών τον μισό πληθυσμό της χώρας.

Επί 8 μέρες 40 διοικητές περιστασιοποιημένοι από χιλιάδες μουτζουχεντιν ανέλασαν την κατάσταση

θα περιμένουμε να δούμε τι ενδοκρίσει. Είναι απαραίτητο να διακοπεί η βία που έχει ξεκινήσει. Αυτό είναι το πιο σημαντικό»

Να λοιπόν που ο Σεβαρντνάζε αποκαλύπτει την αβρότητα και τα πραγματικά σχέδια του σοσιαλμπερριαλισμού.

«Δεν ξεκινάμε το δεύτερο μέρος αν δεν διακοπεί η βία». Που σημαίνει διακοπεί η αποχώρηση αν δεν σταματήσει η Αφγανική αντίσταση, αν δηλαδή δεν εδραιώσει εσωτερικά την εξουσία του μέσα από τα ανδρείκελα της Καμπούλ.

Ο σοσιαλμπερριαλισμός δείχνει ανοιχτά το επιθετικό του πρόσωπο στους λαούς όλου του κόσμου.

Αμέσως μετά τις δηλώσεις του Σεβαρντνάζε ο Γκορμπάτσοφ χωρίς το ψεύτικο παγωμένο χαμόγελό του, ζητάει με σκληρές εκφράσεις από τις ΗΠΑ και το Πακιστάν «να σταματήσουν να διακόπουν το έργο του σοσιαλισμού που αποτελεί τον ακριβώς αντίθετο αντίπαλο των λαών να επιβιώσουν ειρηνικά στην περιοχή».

Ουσιαστικά ο Γκορμπάτσοφ απαιτεί την αναγνώριση της φρενιό-κυβέρνησης της Καμπούλ και την απόμνηση της αντίστασης για να ξεκινήσει το λεγόμενο δεύτερο μέρος της αποχώρησης.

και ασχολήθηκαν με τις αποφασισ-τόσο πολιτικές όσο και στρατιωτικές που έπρεπε να παρθούν μέσα σ' ένα κλίμα «κατά και δημοκρατικό» απαλλαγμένο από κάθε «σοσιαλιστική προπαγάνδα» συννοια με ένα μάρτυρα. Οι τοις είναι ο πατριώτης ενάντι στον Γκορμπάτσοφ Χέκμαντιάρ, που είναι συντηρημένος σε βίαιη αντιπαράθεση στη διάρκεια των συνελεύσεων της Σιμαχιάς και ο οποίος δεν παύει να υποδεικνύει τον Μασούντ σαν τον κύριο Νο 1.

Μετά τη μελέτη των υπολογισμών των υπεργουβερνώντων υπαρχών, πολλές αποφασίες παρήχθησαν για να βελτιωθούν οι συνθήκες ζωής των ηγέτες της αντίστασης και για να αναπληρωθεί η δραστη της.

Στο πολιτικό επίπεδο, η αντίστα-

ση επιβεβαιώνει την «πρόθεση της να διακοπεί η αποχώρηση» που απαιτείται. Οι δέκα επαρχίες μοιράζονται στα 4 ζώνες (Βόρεια - Ανατολικά - Βόρεια - Ανατολικά και Κεντρα για να διευκολυνθεί η διοίκηση του πολιτικού επιπέδου». Πολύς επιτροπές επιφορτίστηκαν να «εκπαιδεύσουν» το πρόγραμμα σε πύργους, «από τη» που αποκόπεται στον κεντρικό (εφοδιασμός, μεταφορές, επεξεργασίες, προσφορές, εργασιών οικονομίας, εκπαίδευση, κοινοτομία). Αυτές οι επιτροπές θα βρίσκονται κάτω από την ηγετική επίταξη του Σιμαχιά του Βορρά.

Στο στρατιωτικό επίπεδο, οι ηγέτες αποφασίζουν να δημιουργήσουν «ένα στρατό ενιαίο ισχυρό και ακατάλληλο» κτημένο, στην ανάγκη «να πραγματοποιήσει ένα στρατιωτικό

Όμως η Αφγανική αντίσταση δυναμώνει την πάλη της, απορροπεί το εσωτερικό της μέτωπο, ετοιμάζεται για την οργάνωση της δικιάς της κυβέρνησης στις περιοχές που αυτή ελέγχει.

Αξίζει εδώ πραγματικά να διαβάσουν οι αναγνώστες μας το παρακάτω απόσπασμα που δημοσίευσε η Γαλλική εφημερίδα Μοντ, σαν ένα είδος απάντησης στα σχέδια του σοσιαλμπερριαλισμού.

Μέσα στην αφγανική αντίσταση υπάρχει μια οξυτάτη πάλη ανάμεσα στους «στρατιωτικούς ηγέτες του εσωτερικού που εκφράζονται κύρια με τον Μασούντ κ' της λεγόμενης «νόμιμης» ηγεσίας του Πενσάβρ που είναι εγκαταστημένη στο Πακιστάν.

Στην πραγματικότητα η αντιπαράθεση αφορά την πάλη των δυνάμεων που καθοδηγούν άμεσα τον αγώνα για ανεξαρτησία και δημοκρατία και εκφράζουν τον πρόοδο και εκείνων των δυνάμεων που απομακρύνονται από τα πεδία των μαχών σπρωχνουν προς τα πίσω τον τροχό της ιστορίας για τη χώρα αυτή.

Έτσι είναι η αντιπαράθεση που διεξάγεται μεταξύ του Μασούντ και του Χέκμαντιάρ. Όλο όμως και πιο πολύ το πιο προοδευτικό στρατόπεδο του Μασούντ δυναμώνει και προχωράει στην οικοδόμηση εκείνων που εγκλωβίζονται τη συνέχιση του αγώνα.

πρόγραμμα για τους 12 μήνες που αρχίζει» ενώ ταυτόχρονα «θα ενταχθεί να οι μάχες ενάντια στις «χρηματικές βασιλίες».

Ετσι λοιπόν ανοίγει βαθύτερα ένα ρήγμα ανάμεσα στην «νόμιμη εξουσία» και την «πραγματική εξουσία». Οι ηγέτες του εσωτερικού οργανώνονται, διαβιβάζονται και σφραγίζουν τις γραμμές τους για να δημιουργήσουν ισχυρές κυβερνητικές δομές. Πολύ μακριά από τους «πολιτικούς» της Πενσάβρ από τους οποίους πια δεν θέλουν να εξαρτώνται.

Αυτή η πέμπτη συνδιάσκεψη του Βορρά που το σύνολο των μετρήσιμης υπογράφτηκε από 40 διοικητές, είναι προσοχημένη να προσεχίσει το δόρυφο για το μεγάλο σύμβολο του Βορρά που θα

επίσει όλα τα κόμματα της αντίστασης στις αρχές του Σεπτεμβρίου. Παράλληλα θα συγκληθεί το μεγάλο Σύμβολο του Νότιου» κατόπιν την προεδρία του Ισμαήλ Χαν. Σύμφωνα με μερικές πηγές κεντρικές στην αντίσταση, η έκβαση αυτών των δύο «έκτακτων» συμβουλίων θα επηρεάσει το σχηματισμό της πρώτης κυβέρνησης μουτζουχεντιν του εσωτερικού. Πράγμα που δεν διασχίτη τον αγώνα των πολιτικών ηγέτων της Πενσάβρ που γεννήθηκαν από και πιο πολύ να χάσουν την εξουσία. //

«Monde 8.8.88 Bertrand Deveaux»

ΒΙΡΜΑΝΙΑ

Μια μεγάλη λαϊκή εξέγερση!

Ένας ολοκληρωμένος λαός έχει ξεσηκωθεί στη Βιρμανία τους τελευταίους μήνες ξεσπώντας μέχρι τα τώρα σε δύο πελώρια κύματα πούδωσαν συνολικά 2000 τουλάχιστον νεκρούς.

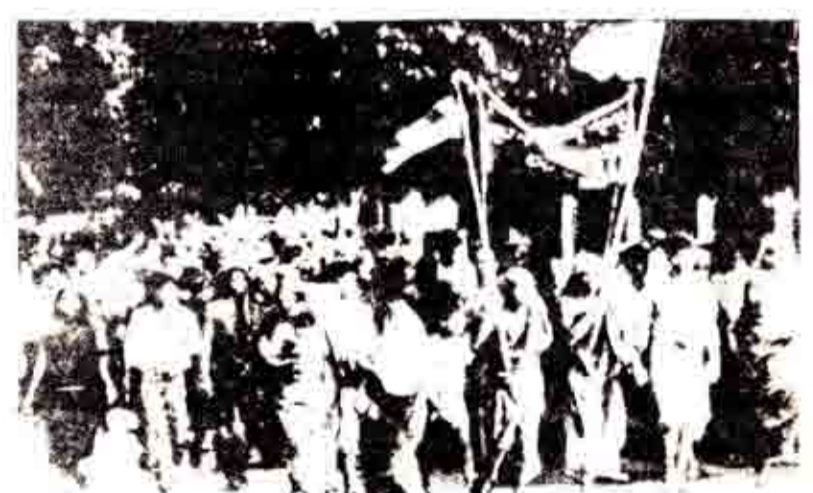
Απέναντι του ο Βιρμανικός λαός πούναυ συγκροτημένος σ' ένα δημοκρατικό μέτωπο πρωτοφανούς πλάτους και με μια ενεργή συμμετοχή μαζών που λίγες φορές έχει εμφανισθεί στην ιστορία των επαναστάσεων, απέναντι του λοιπόν έχει μια διεφθαρμένη γραφειοκρατική μιλιταριστική κλίκα που κυβερνάει τη χώρα καλυμμένη κάτω από την σημαία του σοσιαλισμού.

Ηδη αυτός ο λαός κατάφερε με την πρώτη του έφοδο τον Αυγούστο να κατεβάσει από το προσκήνιο τον αρχηγό του βιρμανικού φασισμού Νε Βιν και να υποχρεώσει τη στρατοκρατική κλίκα να μιλήσει για δημοκρατία. Με τη δεύτερη μεγάλη του έφοδο του Σεπτεμβρίου υποχρέωσε αυτή την κλίκα να ρίξει αυτή τη μάσκα της δημοκρατίας, μιας δημοκρατίας παραχωρημένης από τα πάνω που θα διατρούσε την ηγεμονία της ίδιας τάξης και των ίδιων ανθρώπων με άλλο τρόπο, και να καταφέρει για μια ακόμα φορά στην ομή φασιστική βία. Τώρα όμως τέλειωσε για τον βιρμανικό λαό κι ο δρόμος της

ειρηνικής μαζικής διαδήλωσης κάτω από την καθοδήγηση των δημοκρατικών τμημάτων της αστικής τάξης και άνοιξε ο δρόμος του μαζικού ένοπλου επαναστατικού αγώνα. Αυτή η απομονωμένη μέχρι τα τώρα χώρα μπαίνει σε μια περίοδο θεαλωδών ανατροπών, που θα την φερουν και στην πρώτη γραμμή των πολιτικών διεθνών γεγονότων.

Θα προσπαθήσουμε να δώσουμε στους αναγνώστες μας μια συντομη εικόνα της κατάστασης που επικρατεί στη χώρα στηριγμένοι σε στοιχεία που παίρνουμε από τον ξένο πιο έγκυρο περιθώριο αστικό τύπο.

Όσο για τις πολιτικές τάσεις και τις δυνάμεις που υπάρχουν μέσα στις πιο προωθημένες γραμμές του λαϊκού κινήματος αυτής της χώρας, αυτή τη στιγμή έχουμε πολύ λίγα. Ένα από αυτά είναι ότι υπάρχει από χρόνια μικρό κόμμα με αντάρτικο στην οπιαθρο το οποίο είχε χρησιμοποιηθεί πολιτικά από τον αποπορτισμό που συγκρόνησε το παγκόσμιο επαναστατικό κίνημα μετά την ανοδο των κινέζων ρεβιζιονιστών στην εξουσία. Όμως αυτό το κόμμα πριν 2 περίπου χρόνια σήκωσε σημαία που γράφει μαρξισμός - λενινισμός - σκέψη Μασ Τσι Τσούκ.

Παρά το **ΩΡΕ** λοιπόν τα σημαντικότερα στοιχεία που δίνουν στους αναγνώστες μας μια εικόνα της πολιτικοκοινωνικής κατάστασης στη χώρα.

Η Βιρμανία παλιά βρετανική αποικία βγήκε από την εποχή της αποικιοκρατίας μέσα από τις φωτιές του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Στις 1942 συγκροτήθηκε το AFPFL ένα απελευθερωτικό μέτωπο με τη συμμετοχή κομμουνιστών και άλλων πατριωτικών κομμάτων (Αντιφασιστική ένωση για την ελευθερία του λαού) που έδωσε μια ηρωική πάλη ενάντια στους γαπωνέζους φασίστες κατακτητές. Και αργότερα οδήγησε στην ανεξαρτησία στα τέλη του 1947 και στο τέλος της βρετανικής αποικιοκρατίας.

Όμως προηγουμένα, στις 19 Ιουλίου του ίδιου χρόνου, είχε δολοφονηθεί μαζί με όλους τους στενούς του συνεργάτες μια μεγάλη ηγετική φασιστονομία του απελευθερωτικού αγώνα ο Αούγκ Σαν. Οι Βιρμανοί πατριώτες απόδωσαν την ενόχνη αιτίας της δολοφονίας στις βρετανι-

κές μυστικές υπηρεσίες. Στη θέση του Αούγκ Σαν εμφανίστηκε τότε ένας μετριοπαθής φιλελευθέρως ο Ού Νου — που κληρώγει σήμερα στην αστική δημοκρατική αντιπολιτευση — ο οποίος υποστηρίχθηκε από τον Νε Βιν, τον αυριανό δικτάτορα.

Τότε ακριβώς διασπάστηκε το AFPFL. Οι κομμουνιστές πέρασαν στο αντάρτικο όπλο και τα αυτόνομο-μαστικά μετωπικά κινήματα. Ο Ού Νου ήταν, και είναι βέβαια, αντι-κομμουνιστής όμως είχε επιδιώξει μια έντιμη ειρήνη με τους αντάρτες του Βιρμανικού Κομμουνιστικού Κόμματος. Η εδαφική γειτονία με την Κίνα το Μάο επηρέασε τη Βιρμανία περισσότερο από άλλες χώρες του τρίτου Κόσμου στο δρόμο του κινήματος των αδερμαϊτών. Ο Ού Νου κινήθηκε δραστήρια σ' αυτή την τριτοκοσμική κατεύθυνση και δυνάμωσε τους δεσμούς της Βιρμανίας με την Κίνα.

Τότε, στα 1962, έγινε το πραξικόπημα βρήκε την υποστήριξη των αμερικάνων και γενικότερα των ε-

μπερριαλιστών που είχαν στο μαζικό αντικομμουνιστή Νε Βιν ένα προπύργιο ενάντια στην κινεζική επανασταση.

Ο Νε Βιν όμως εμφανίστηκε με τη σημαία του σοσιαλισμού και προχώρησε σε κρατικοποιήσεις μεγάλων τομέων της οικονομίας και σε μια πολιτική αυτάρκειας και οικονομικής απομόνωσης από το εξωτερικό.

Το 1979 αυτή η κυβέρνηση άρχισε να κινείται στην κατεύθυνση του οικονομικού αστικού φιλελευθερισμού. Απελευθέρωσε ένα μέρος από τους πολιτικούς κρατούμενους και επέτρεψε την επιστροφή των εξορισμένων ενώ ταυτόχρονα αποσπάρθηκε από το κίνημα των αδερμαϊτών. Όμως η οικονομική κατάσταση συνέχισε να χειροτερεύει. Η Βιρμανία που ήταν μια από τις πιο προοδευμένες χώρες της Ασίας έγινε μια από τις πιο φτωχές χώρες του κόσμου. Η βιομηχανική της παραγωγή φτάνει μόλις το 10% της ακαθάριστου εσωτερικού προϊόντος. Το κατά κεφαλή ακαθάριστο

έθνικό εισόδημα φτάνει στα 180 δολάρια. Ο αναλφαριθμητισμός φτάνει το 80%.

Πάνω από αυτή την εξουλομένη χώρα στέκει μια ταμπλόρη, πυτοδύναμη και αδιάτακτη γραφειοκρατική μιλιταριστική κλίκα που διοικεί με όργανο της το μοναδικό νόμιμο κόμμα της Βιρμανίας, το κόμμα του σοσιαλιστικού βιρμανικού προγράμματος.

Με ηγετή του του Νε Βιν αυτό το κόμμα έχει επιδοθεί στη πιο άγρια τρομοκρατία και καταστολή υπέναντι σ' ένα όλο και πιο οργισμένο λαό. Ηδη το 1974 και το 1978/79 η κλίκα Νε Βιν και το στρατιωτικό της είχαν σφραξίσει εκτεταμένα διαδηλώσεις και είχαν πάρει σ' ένα όργιο τρομοκρατίας σε κάθε γωνιά της χώρας.

Έτσι ξεκίνησε το σύγχρονο μεγάλο κίνημα με πρώτους που κινήθηκαν τότε φοιτητές. Αυτή τη φορά ακόμα και οι βιοπάτες μοναχοί που είναι περισσότερο για το πόσο είναι υποκατακτικοί άρχισαν να σηκώνουν τον τόνο. Ακόμα και αξιω-

ματικά του στρατού έκαναν επανειλημμένες προσπάθειες να ανατρέψουν το καθεστώς. Όσοι γνώρισαν την πιο άγρια καταστολή. Ταυτόχρονα είχε συγκροτηθεί και ένα μέτωπο των μειονοτήτων που επιδιόσκουν την αυτονομία τους, το Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο. Τέλος έχουν συγκροτηθεί τόσο οι δυνάμεις του κομμουνιστικού αγώνα όσο και οι δυνάμεις του Ού Νου.

Απέναντι σε ένα τέτοιο παλαικό μέτωπο το καθεστώς Νε Βιν έχει αρχίσει να παρουσιάζει την μεγάλη τερη αποσύνθεση.

Έχουν αρχίσει να εμφανίζονται σοβαρές ρωγμές μέσα στο στρατό και ο ένας μετά τον άλλο οι εκπρόσωποι της κλίκας που έρχονται στο προσκήνιο καταρρέουν.

Τώρα πια στη Βιρμανία θα αποφασίσουν τα όπλα. Ο παρατεταμένος αντάρτικοπόλεμος, τον λαόν δεν μπορεί παρά να σπρώξει τη μικρή κλίκα των φασιστών. Η ιστορία διδάσκει ότι πάντα έτσι έχει γίνει. Και αυτό θα είναι κάτι εξαιρετικό για όλη την Ασία ιδιαίτερα την νοτιοανατολική που ήδη συγκλονίζεται από τον πόλεμο της Καμπούλης.

Εκείνη βέβαια που θα έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία θα είναι το αν θα μπορέσουν οι μαοιστές της Βιρμανίας να παίξουν τον καθοδηγητικό ρόλο αυτής της επαναστατικής διαδικασίας που με τόσο έντονες προσπάθειες έχει ξεκινήσει. Από αυτό θα κριθούν στρατηγικότερα ζητήματα.